

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto - - - \$6.00
Za pol leta - - - \$3.00
Za New York celo leto - - \$7.00
Za inozemstvo celo leto - - \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

TELEFON: Chelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1870

NO. 39. — ŠTEV. 39.

NEW YORK, THURSDAY, FEBRUARY 16, 1933. — ČETRTEK, 16. FEBRUARJA 1933

The largest Slovenian Daily in the United States.

Issued every day except Sundays and legal Holidays.

75,000 Readers.

TELEFON: Chelsea 3-3878

VOLUME XII — LETNIK XII

IZJALOVLJEN ATENTAT NA BODOČEGA PREDSEDNIKA

ČIKAŠKI ŽUPAN ČERMACKI JE SMRTNO NEVARNO RANJEN

Atentator je oddal pet strelov, ki so ranili pet oseb, toda bodoči predsednik Roosevelt je ostal nepoškodovan. — Čikaškega župana so takoj odvedli v bolnišnico. — Krogla mu je predrla prsi. — Atentator je najbrž blazen in pravi, da boleha na težki želodčni bolezni. — Njegovo geslo je: Usmrtiti vse predsednike in vse policiste!

MIAMI, Florida, 15. februarja. — Nocoj se je vrnil bodoči predsednik Franklin D. Roosevelt s privatne jahte Vincenta Astorja ter nameraval odpotovati proti New Yorku. V velikem spremstvu se je peljal skozi Bayfront Park, kjer je imel iz svojega avtomobila kratek nagovor na zbrano ljudsko množico.

Komaj je sedel, je počilo zaporedoma pet strelov. Atentator Joe Zingara je stal sredi množice na klopi z revolverjem v rokah.

Po petem strelu ga je udarila poleg njega stoječa Mrs. W. F. Cross po komolcu, nakar sta priskočila dva policista in ga podrla na tla.

Na tleh ležeč je kričal: — Jaz bom usmrtil vse predsednike in vse policiste!

Tako nato se je Roosevelt ponovno dvignil v svojem avtomobilu in vzkliknil: — Meni se ni nič zgodilo!

Krogle so ranile pet oseb. Najbolj nevarno je poškodovan čikaški župan Anton Cermak, ki je bil odaljen kakih dva setec čevljev od Roosevelta.

Krogla mu je prodrla prsi in izstopila na hrbitu.

Roosevelt je obiskal pozneje Čermaka v bolnišnici ter odgovil svoje potovanje proti New Yorku za štiriindvajset ur.

Atentat se je završil malo pred deseto uro zvečer.

Razjarjena ljudska množica je hotela atentatorja linčati, in policija je imela dosti dela, predno ga je odvedla nevarno.

MIAMI, Fla., 15. februarja. — Atentator Joseph Zingara je podal šerifu Danielu Hardie sledečo izjavbo:

— Novoizvoljenega predsednika Roosevelta sem hotel zato usmrtiti, ker ne morem več prenašati strašnih bolečin v želodcu. Operiran sem bil in na desni strani imam še vedno šest inčev dolgo zarezo.

— Vedno sem sovražil bogatine in oblastnike. Ko sem čital, da bo prišel Roosevelt v Miami, sem sklenil, da ga usmrtim. Prepričan sem bil, da se mi bo poskus bolje obnesel nego se mi je pred desetimi leti, ko sem nameraval usmrtiti italijanskega kralja. Roosevelt bi bil gotovo pogodil, če bi ne bilo toliko ljudi okoli mene.

Ko sem čital o Rooseveltovem prihodu, sem šel v zastavljalnico in kupil revolver za osem dolarjev. V park sem šel zelo zgodaj v namenu, da se Rooseveltu čim bolj približam.

Ko sem nekaj časa sedel, me je začel želodec strahovito boleti. Hotel sem ustreliti predsednika, ko je govoril, toda pred menoj je bilo toliko ljudi, da ni sem mogel meriti.

Slednjic sem stopil na klop in pomeril. V gneči se mi je začela tresti roka, toda streljal sem vseeno.

SPRINGFIELD, Ill., 15. februarja. — Dr. Frank J. Jirka, Čermakov zet in njegov osebni zdravnik, se bo z aeroplonom podal v Miami. Seboj bo vzel tudi slavnega špecialista dr. Karla Meyerja.

WASHINGTON, D. C., 15. februarja — Predsednik Hoover je brzjavil bodočemu predsedniku: — Zaeno z vsemi državljanji sem vesel dejstva, da ste ostali nepoškodovani. Zelo vam bom hvaležen za vsako novico o zdravstvenem stanju župana Čermaka.

Japonska je odpoklicala svoje delegate

MILIJONI ZA BELO HIŠO

Bela hiša je veljala 350 tisoč dolarjev. — Izpremembe in popravila stanjo več miljonov. — Vrednost poslopja in zemljišča \$22,000,000.

Washington, D. C., 15. februarja. — Predsednik Roosevelt se bo s svojo družino 4. marca preselil v Belo hišo, ki je bila obvarovana pred razpadom samo s tem, da je bilo za njeno popravljanje in vzdrževanje izdanih več milijonov dolarjev.

Bela hiša je veljala samo 350 tisoč dolarjev. Pri tem je tudi všteta nagrada za načrt poslopja arhitektu James Hoban.

Od onega časa je bila Bela hiša prezidana, v splošnem prenovljena tolkokrat, da znašajo do sedaj stroški \$10,000,000.

Z zemljiščem okoli Belo hiše se ceni njena vrednost na 22 milijonov dolarjev.

Bela hiša ima sob za 35 slug, avtomatično vpenjačo in več odcej bele barve.

Za belo barvo so odgovorni Anglezi. Ko so Angleži leta 1841 zavzeli Washington, so Belo hišo zavzeli. Od nje ni ostalo drugega, kot golo zidovje. Arhitekt Hoban je poslopje zopet sezidal in ga belo poharval.

Predsednik Monroe je izdal za "dobro in potrebnost" pohištvo 60 tisoč dolarjev in predsednik Van Buren je plačal za slikanje 27 tisoč dolarjev. In kongres je obsojal tako visoke izdatke za "cearsko palavo".

Predsednik Arthur je vso pačalo predelal v rokoko slogu. Žena predsednika Theodorea Roosevelta ni bila zadovoljna s tem slogom. In zopet je opremila Belo hišo s pohištrom, ki je veljalo \$475,455. Polg tega je bil še prizidan en del k poslopju.

Napeljava plina, električne, telefona, centralne kurjave in drugih modernih naprav je tudi več stotisoč dolarjev.

Medtem pa se arhitekti boje, da se go stari les v palaci zrušil in že misijo na to, da bi celo Belo hišo popolnoma prenovili.

Že žena predsednika Harrisona je pustila odstraniti vsa stara tla in jih nadomestiti z novimi, ker je bilo pod tlemi preveč podgan.

Skoro je jo preveč motile.

Tekom vlade predsednika Coolidge-a je bila tudi popravljena streha, kar je veljalo \$400,000.

Nova streha je tako težka, da so

moralni arhitekti postaviti v zid

zmočne železne stebre.

RAZPRAVE O "VARNOSTI"

Ženeva, Švica, 15. februarja. — Danes so začeli razpravljati na razročitveni konferenci o varnosti. Debata se je vrnila o predlogu, naj se naroči evropskim državam, naj ne skusajo poravnati nobenega medsebojnega sporu z orožjem.

NEŠREČA V RUDNIKU

Hindenburg, Šlezija, 15. februarja. — V rudniku Koenigin Louise se je trgel strop in lastnik rudnika se boje, da je pri tem našlo smrt osem premogarjev. Zasutih je bilo deset majnerjev, toda samo dva sta odgovorila na zahtevanja od

SPOR MED PERUJEM IN COLOMBIJO

Colombia je odpoklicala svojega poslanika iz Peru. — Spopad med aeroplani je dal povod.

Bogota, Colombia, 15. februarja. — Colombia je prekinila diplomatske zveze s Peru. Do preloma je prišlo, ko so peruvijski aeroplani skušali bombardirati colombijsko brodovje v pristanišču Leticie in so colombijski aeroplani napadli.

Ob gorejenju Amazonki so se izkreavale colombijske čete in pričakovali je bilo vročih bojev. Peruvijci so hoteli bombardirati colombijske ladje, ki so pripeljale vojaštvo na pot v Tarapacę, 100 milj severno od Leticie. Bomba

pa so padle v reko Putumayo in niso povzročile nikake škode. Kot se poroča, je bil napad v nevrstnih brazilskih vodah, predno je prišlo brodovje v Colombia.

Uradno poročilo pravi, da so colombijski aeroplani pod poveljstvom nemškega letala majorja Boy odbili napad peruvijskih letalcev.

LUNA ZEPELJUJE ZEMLJO

Philadelphia, Pa., 15. februarja. — Dr. Harlan T. Stetson, ki kot ravnatelj Perkins observatorija na Wesleyan vseučilišču gleda skozi drugi najmočnejši teleskop v Ameriki, je podal izjavbo, o katere morajo mnogi resno premisljati.

Dr. Harlan pravi, da luna ne stresa ob svojem svitu samo mladih zaljubljenec, temveč tudi odvaja zemljo od njene smeri. Površina zemlje se dvigne šest čevljev, kadar izide luna.

Stara mati zemlja drvi skozi vsemir po enajst milj na sekundo in ne ve, kam gre. Po mnenju dr. Harlana bo zemlja zašla v kozmično meglo, vendar se domnevajo, da je governacija Comstocka napotila do tega koraka zadrega Union Guardian Trust Co., ki ima po državi Michigan dvajset svojih podružnic.

Za Union Guardian Trust Co. je Henry Ford, ki ni hotel, da bi mu v banki "zmrznilo" \$7,500,000,

da bi manjši vlagatelji mogli dvingiti denar. Ford Motor Company se je postavila na stališče, da ne bo banki prinesla nikakih žrtev, ker je podpirja banko že z 20 milijoni dolarjev.

Kot strela z jasnega neba je zadeva ljudstvo vest, da je governacija Comstock ukazal moratorij. Niti njegovi najožajnejši prijatelji niso vedeli, da je finančni položaj države v tako kritičnem stanju.

Vsled te odredbe bodo posebno prizadete tovarne, kakor General Motor Company, Hudson Motor Company in Ford Motor Company, katerih tovarne bodo mnogo trpele.

Kot prvo pomoč je dobila Union Guardian Trust Company od zveznih rezervnih bank v New Yorku in Chicago \$50,000,000.

Governor Comstock je izrazil upanje, da bo banka po enotedenskem moratoriju našla povoljen izhod iz zadrage.

Tako po naznanilu moratorija sta se z Washingtona odprejala Budimpešta, Ogrska, 15. februarja. — Po mnenju ogrske narodne vlade je imel ministrski predsednik Soong se posvetoval s poveljniki kitajskega armada v Džeholu in Mandžuriji ter jih je pozival, da se združijo v obrambo Kitajske proti Japonci.

Mussolini, ki je to zadevo predložil svojemu kabinetu, je reklo, da mu te zvezne ne bi bilo treba začiniti, ako ne bi bilo o tem spornih.

Vsled te odredbe bodo posebno prizadete tovarne, kakor General Motor Company, Hudson Motor Company in Ford Motor Company, katerih tovarne bodo mnogo trpele.

Kot prvo pomoč je dobila Union Guardian Trust Company od zveznih rezervnih bank v New Yorku in Chicago \$50,000,000.

Governor Comstock je izrazil upanje, da bo banka po enotedenskem moratoriju našla povoljen izhod iz zadrage.

VSE BANKE V MICHIGAN SO ZAPRTE

Governor Comstock je ukazal zapreti vse banke v državi. — Bančni praznik naj reši veliko banko, s katero je v zvezi Ford.

Detroit, Mich., 15. februarja. — Na odredbo gubernatorja Williamsa A. Comstoeke, je vseh 200 bank v državi Michigan zaprlo svoja vrata. Po gubernatorjev odredbi morajo ostati zaprte do 23. februarja.

Da se odvrne največja finančna katastrofa v Združenih državah in da se reši Union Guardian Trust Co., ki je zvezana s podjetjem podjetja Forda, je gubernator nepričakovano odredil moratorij vseh bank v državi Michigan za en teden. Najprej pa je bila zaprta banka v Detroitu.

Medtem ko v avtomobilskem središču v Detroitu, v prudu Reconstruction Finance Corporation v Washingtonu in na Wall St. v New Yorku delajo z veliko neravnostjo na to, kako bi rešili težavni finančni položaj michiganovih bank, stope trgovini in podjetniki pred važnim vprašanjem: kako bo mogoče plačati delavce v tovarnah? Kako naj bodo plačani računi v mesnicah in trgovinah? Kako je mogoče prestati moratorij enega tedna?

Cetudi niso še znani globokoji povodi za to zaprtje, pri katerem pride v poštev za \$1,510,385,767 vlog, vendar se domnevajo, da je gubernator Comstock napotila do tega koraka zadrega Union Guardian Trust Co., ki ima po državi Michigan dvajset svojih podružnic.

Za Union Guardian Trust Co. je Henry Ford, ki ni hotel, da bi mu v banki "zmrznilo" \$7,500,000,

da bi manjši vlagatelji mogli dvingiti denar. Ford Motor Company se je postavila na stališče, da ne bo banki prinesla nikaknih žrtev, ker je podprtja banko že z 20 milijoni dolarjev.

Kot prvo pomoč je dobila Union Guardian Trust Company od zveznih rezervnih bank v New Yorku in Chicago \$50,000,000.

Governor Comstock je izrazil upanje, da bo banka po enotedenskem moratoriju našla povoljen izhod iz zadrage.

Tako po naznanilu moratorija sta se z Washingtona odprejala Budimpešta, Ogrska, 15. februarja. — Po mnenju ogrske narodne vlade je imel ministrski predsednik Soong se posvetoval s poveljniki kitajskega armada v Džeholu in Mandžuriji ter jih je pozival, da se združijo v obrambo Kitajske proti Japonci.

Upa pa, da Japanska ne bo vztrajala pri svojem ultimatu, da Kitajska izprazni Džehol, ker je ostali svet proti Japonski.

Vsled te odredbe bodo posebno prizad

Tri lepe sestre.

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

Za Glas Naroda priredil I. H.

51

(Nadaljevanje.)

— Ker sem bila bogata Amerikanka! Saj vse vedo, da častniki zelo radi hodijo za takimi dekleti in zato si me tudi —

— Še enkrat, Viviane, molči! Ali pa hočeš napraviti med nama še večji razdor? — Ne nisem te zato poročil, temveč samo, da bi — toda ne, rajši ti ne ponovim več.

Viviane se vrže materi v naročje.

— Viviane, z nama greš! Nič več te ne moremo pustiti tukaj!

— Ako gre Viviane sedaj iz moje hiše, potem gre za vedno! Naj ta svoj korak dobro premisi! — odvrne Ernest z ostrom glasom.

— Saj ni tvoja hiša — moja je!

Ernest se ne zmeni za njene besede.

— Vsled ludomnostni moje žene mi tukaj ni ostati. Ozirati se moram na svojo službo. Poleg tega pa sem sit večnih prepirov. Viviani prepustim izbiro. Ali ostane tukaj — ali pa, če hoče na vsak način iti, bo šla za vedno!

— Grem k starisci. Videl boš, kako daleč boš prišel brez men in mojega premoženja. Potem pa se moreš tudi poročiti s svojo Gizelo Bernhausenovo. — mu pravi zaničljivo. — Saj samo na to misliš!

Ernest prebledi.

— Ako te bo kaj pomirilo, ti povem, da je Gizela Bernhausenova zaročena.

Presenečena ga pogleda. Toda Ernest se za njo ne zmeni več temveč se obrne k svojemu tatu.

— Prosim vas, povejte svoji hčeri, kaj je njena dolžnost. Zdi se mi, da se Viviane ne zaveda dalekosežnosti svojih besed in svojega nastopa.

— O, pa še prav dobro! Živeti hočem, kakor je meni ljubo in nočem biti več zaprta kot kaka sužnja.

Vzamemo te s seboj, Viviane. — pravi Mrs. Stork. — Kar punsi, da te naj toži, da si ga zapustila.

— Ali sem v družbi pametnih ljudi, ali ne? Želim, da so moja volja in moje odločbe v mojem zakonu odločilne in da se moja žena po tem ravna — to še enkrat odločno ponavljam! S pretujami me ne boste preplašili in tudi pri meni ničesar dosegli. Ne maram vam očitati neumnega govorjenja od malo prej; vse hočem pozabiti. — Svoji ženi ponudi roko: — Ali hoče Viviane?

Toda Viviane zategne obraz in pogleda mimo njega. Da bi se oprostila ket zmerjan otrok — tega nikdar!

— Grem! — zavpije jezno. — Toda povedala bom, kako si ravnal s svojo ženo.

— Vsled tvoje izjave se ne bom več vmešaval v tvoje zadeve. — odvrne hladno.

— Torej. — pravi Mr. Stork — zdaj gremo —

Ernest je postal sam. Izmučen vsled razburjenja se vrže v naslonjač. V toaletni sobi sliši razbijati Viviane in po stopnicah letanje služkinj.

Stene njegove sobe so mu bile preozke. Zaželet si je divje jahanje v svežem zraku. Do večera se vrne z jahanja. Toda Viviane ni bilo.

Tri dni pozneje, ko se je vrnil iz službe, sprejme Vivianino pismo iz Monakovega. Piše mu:

— En teden ostanemo tukaj, predno odpotujemo na Rijevico. Papanova hiša bo prodana, ker se ne nameravamo več vrniti. Kaj hočem te pri Tebi? Imeti hočem svojo svobodo in biti sam svoj gospodar! Po pravičnem pomislu boš izprevidel, da si mi storil krivico! Samo od Tebe je bilo in je še sedaj odvisno!

Viviane.

Za Ernesta je pomeril Vivianin trdrovaten in nepremišljen krok samo eno: popolna ločitev od nje!

Celo zadeve je izročil odvetniku in je čakal, kaj bo prišlo.

In tedaj mi pridejo misli na ljubljeno Gizelo.

Kako naj bi moglo biti drugače! Kako prijeten izgled, ako bi sedaj bila prosta!

Nesrečna usoda, ki ga je zasledovala! Zdaj bo sam — sam bo moral ostati!

Gizela — Gizela!

Ne popisno hrepnenje se ga poloti, da bi slišal njene sladke besede, da bi videl njen krasni obraz, da bi svoje lice položil na njene mehke, ljubeznejne roke. Pri njej je bil mir in ljubezen — vse to je sedaj dala drugemu.

Niti ni vedel, kje je. Po Dorinem pogrebu je ni več videl.

Mogoče je že bila poročena? Vroče mu zvalovi kri, ko o tem premislja. Toda vsled žalosti nad smrtjo svoje sestre je morala po-roko odgoditi. In te misli se oklene.

Na promenadnem krovu velikega parnika stoji visoka ženska postava, ki žalostno gleda s svojimi lepimi, rjavimi očmi ozko črto zemlje, ki jo je bilo še mogoče videti v daljavi, toda vedno bolj je izginjala. Kmalu ni bilo ničesar več videti, kot širno morsko plavajo, na katere so se odhajali solni žarki.

Mogočno je rezal veliki parniki zeleni valove Severnega morja, da so visoko pljuskali ob njegovih stenah.

S tihim vzdihom stopi Gizela nazaj.

Tedaj pa se oklene njenega vratu ljubeznejiva roka in prijazni močki glas jo vpraša:

— Ali ti je slovo od domovine res tako težko, Gizela?

Bolestno smeje stresne glavo.

— Samo za trenutek Ernest. Zdaj sem mirna! — Globoko mu pogleda v oči. — Pa saj sva skupaj! — pravi z nepisano vdanostjo.

Stisne ji roko in samo prikima.

— Poglej, moj dragi, tukaj zapuščam grob, ki pokriva mojo ubogo sestro. Na njo sem mislila. Dora je ljubila življenje, in vendar —

— In Dora živi dalje, Gizela — v našem spominu in v slikah moža, kateremu je bila tako draga.

— Harald Florstedt! Veseli me, da sem še videla njegovo zadnje delo "Poveljčanje". In zopet je Dora, ki jo je vpodobil. Rekel mi je, da so spomin na njo in njene zadnje besede bile spodbudne, da ni omagal v svojem delu. In dosegel je višek. Ko bi Dora to doživel!

— Imela je pač dobro voljo, toda ne dovolj moči, da bi sama sebe premagala.

— Pri slovesu od domovine se mi vse z največjo silo vsiljuje v spomin. In ako pomislim na Heimroda, na malo Ilzo — sem pa vendar vesela, da se ne buduje več za mene. Njegove besede so mi pokazale, ki mi jih je pisal v Izbrin pismu in mi želi vso srečo. Nobenega voščila nisem sprejela bolj veselo in z večjo hvaležnostjo. Nekdaj sem ga zelo uživala.

Gizela umolkne za trenutek. Še vedno je čutila v sebi neko vitanje.

Toda njen moč jo potegne iz črnega premišljevanja.

— Tvoja mati so mislila na nju —

— Ako ima čas! — pravi Gizela smeje. — Ana ima dvojčka. In to ji daje dovolj dela in zabave. Saj je tako srečna, da ima kot starati mati toliko opravila.

— Ana mi je bila vedno podoba veseloga, živahnega življenja, ker je bila vedno tako odločna in samostojna v svojih mislih. — In kako se preračuna in skrbi! Bernhausen in sedaj že svojega lastnika, četudi še ni napravil svojega prvega koraka.

— Oče Kiessling je v kratkem času znal povečati vrednost posvetja. Pa saj tudi dela za svoje vnuke. Opeskarna se dobro izplačuje. Komercijski svetnik Hosemann ni niti kaj vesel, da je takrat Ana tako dobro preračunala, vseč česar je izgubil tako lepe dohode. Pa saj ima še vedno vsega dovolj! — In želim mu srečo v njegovem drugem zakonu. Vdova bančnega ravnatelja je janž bolj primerna, kot katerakoli druga. Dori je našel kar najbolj primerljivo naslednico.

— Tudi jaz sem vesel, da se je Viviane tolazila z Mr. Foxom. Mogoče je bo bolj razumel kot sem jo jaz, ki sem strogo častnik —

— Saj nisi več! — Svojo roko položi na njegovo in ga bolestno pogleda. — Zaradi мене! — Vem, kaj vse si pustil.

Ernest je poljubi roko.

— Nič mi ni bilo pretežko, samo da sem te dobil. — pravi iskreno. — Še vedno se mi zdi kot čudež, da sva skupaj. — Ko sem od Fritza Kiesslinga izvedel, da se misli več vrniti v Monakovo, temveč da se začasno nahajaš v Seesburgu, tedaj se je zbudilo v meni še eno upanje. Nato pa sem slišal iz tvojih ust, da sem prav misli.

— Jaz pa sem videla velikost tvoje ljubezni, ker si se, ne da bi mi bil prej povedal, odpovedala častniški službi in si se pri Kiesslingu prijavil za učenca —

— Poljedelec biti, je bilo edino, za kar sem čutil veselje. Pričetku Kiesslingu sem se mnogo naučil. Z velikim zaupanjem glejam v bodočnost in upam, da bom v južno-zapadnih deželah dobril novo zemljo. Tudi tam je treba mož. Vem, da me bodo sprejeli z odprtimi rokami. In ti ob moji strani, moja žena, moja dobra tovarica — ne zamjenjam z nobenim kraljem. — Ljubezljivo jo privije k sebi. — Ne misli več na to, kar je za nami. Nič več ne živimo v senci, gremo v solnčno deželo — srečo!

— Da, ne živimo več v senci — gremo v solnčno deželo, v srečo! — ponovi smeje Gizela in sliče na njegovih ramih z velikim upanjem gleda čez morsko planjava.

KONEC.

TAJNICA — MAČEHA SVOJEGA PREDSTOJNIKA

Citatelji londonskih listov so tudi po smrti mojega očeta, to pa pred dnevi močno obstrmeli, ko zategadelj, ker sem jo enil kot so čitali v dnevnikih naslednje izredno delovno mesto.

“Mr. Alkesander Mew se je 30. avgusta 1924 v Portsmouthu oženil z Miss Adelino Loni. Eseet tov.”

Mnogi so menili, da gre za tiskovno pomoto, za potegavščino ali za zapoznalo ali pa preurjanje sta oba vrnila domov in gospodinija Escottova je bila pri delu marljiva, kakor prej. Nihče ni opazil na njej kakšne spremembe, tudi ni nihče videl, da bi se bil moj oče kdaj zanimal za svojo tajnico. Leto 1924 se je odpeljal moj oče na poletni dopust. Ob istem času je šla na počitnice tudi njegova tajnica. Nekaj tednov pozneje sta oba vrnila domov in gospodinija Escottova je bila pri delu marljiva, kakor prej. Nihče ni opazil na njej kakšne spremembe, tudi ni nihče videl, da bi se bil moj oče kdaj zanimal za svojo tajnico. Leto 1924 se je odpeljal moj oče na poletni dopust. Ob istem času je šla na počitnice tudi njegova tajnica. Nekaj tednov pozneje sta oba vrnila domov in gospodinija Escottova je bila pri delu marljiva, kakor prej. Nihče ni opazil na njej kakšne spremembe, tudi ni nihče videl, da bi se bil moj oče kdaj zanimal za svojo tajnico. Leto 1924 se je odpeljal moj oče na poletni dopust. Ob istem času je šla na počitnice tudi njegova tajnica. Nekaj tednov pozneje sta oba vrnila domov in gospodinija Escottova je bila pri delu marljiva, kakor prej. Nihče ni opazil na njej kakšne spremembe, tudi ni nihče videl, da bi se bil moj oče kdaj zanimal za svojo tajnico. Leto 1924 se je odpeljal moj oče na poletni dopust. Ob istem času je šla na počitnice tudi njegova tajnica. Nekaj tednov pozneje sta oba vrnila domov in gospodinija Escottova je bila pri delu marljiva, kakor prej. Nihče ni opazil na njej kakšne spremembe, tudi ni nihče videl, da bi se bil moj oče kdaj zanimal za svojo tajnico. Leto 1924 se je odpeljal moj oče na poletni dopust. Ob istem času je šla na počitnice tudi njegova tajnica. Nekaj tednov pozneje sta oba vrnila domov in gospodinija Escottova je bila pri delu marljiva, kakor prej. Nihče ni opazil na njej kakšne spremembe, tudi ni nihče videl, da bi se bil moj oče kdaj zanimal za svojo tajnico. Leto 1924 se je odpeljal moj oče na poletni dopust. Ob istem času je šla na počitnice tudi njegova tajnica. Nekaj tednov pozneje sta oba vrnila domov in gospodinija Escottova je bila pri delu marljiva, kakor prej. Nihče ni opazil na njej kakšne spremembe, tudi ni nihče videl, da bi se bil moj oče kdaj zanimal za svojo tajnico. Leto 1924 se je odpeljal moj oče na poletni dopust. Ob istem času je šla na počitnice tudi njegova tajnica. Nekaj tednov pozneje sta oba vrnila domov in gospodinija Escottova je bila pri delu marljiva, kakor prej. Nihče ni opazil na njej kakšne spremembe, tudi ni nihče videl, da bi se bil moj oče kdaj zanimal za svojo tajnico. Leto 1924 se je odpeljal moj oče na poletni dopust. Ob istem času je šla na počitnice tudi njegova tajnica. Nekaj tednov pozneje sta oba vrnila domov in gospodinija Escottova je bila pri delu marljiva, kakor prej. Nihče ni opazil na njej kakšne spremembe, tudi ni nihče videl, da bi se bil moj oče kdaj zanimal za svojo tajnico. Leto 1924 se je odpeljal moj oče na poletni dopust. Ob istem času je šla na počitnice tudi njegova tajnica. Nekaj tednov pozneje sta oba vrnila domov in gospodinija Escottova je bila pri delu marljiva, kakor prej. Nihče ni opazil na njej kakšne spremembe, tudi ni nihče videl, da bi se bil moj oče kdaj zanimal za svojo tajnico. Leto 1924 se je odpeljal moj oče na poletni dopust. Ob istem času je šla na počitnice tudi njegova tajnica. Nekaj tednov pozneje sta oba vrnila domov in gospodinija Escottova je bila pri delu marljiva, kakor prej. Nihče ni opazil na njej kakšne spremembe, tudi ni nihče videl, da bi se bil moj oče kdaj zanimal za svojo tajnico. Leto 1924 se je odpeljal moj oče na poletni dopust. Ob istem času je šla na počitnice tudi njegova tajnica. Nekaj tednov pozneje sta oba vrnila domov in gospodinija Escottova je bila pri delu marljiva, kakor prej. Nihče ni opazil na njej kakšne spremembe, tudi ni nihče videl, da bi se bil moj oče kdaj zanimal za svojo tajnico. Leto 1924 se je odpeljal moj oče na poletni dopust. Ob istem času je šla na počitnice tudi njegova tajnica. Nekaj tednov pozneje sta oba vrnila domov in gospodinija Escottova je bila pri delu marljiva, kakor prej. Nihče ni opazil na njej kakšne spremembe, tudi ni nihče videl, da bi se bil moj oče kdaj zanimal za svojo tajnico. Leto 1924 se je odpeljal moj oče na poletni dopust. Ob istem času je šla na počitnice tudi njegova tajnica. Nekaj tednov pozneje sta oba vrnila domov in gospodinija Escottova je bila pri delu marljiva, kakor prej. Nihče ni opazil na njej kakšne spremembe, tudi ni nihče videl, da bi se bil moj oče kdaj zanimal za svojo tajnico. Leto 1924 se je odpeljal moj oče na poletni dopust. Ob istem času je šla na počitnice tudi njegova tajnica. Nekaj tednov pozneje sta oba vrnila domov in gospodinija Escottova je bila pri delu marljiva, kakor prej. Nihče ni opazil na njej kakšne spremembe, tudi ni nihče videl, da bi se bil moj oče kdaj zanimal za svojo tajnico. Leto 1924 se je odpeljal moj oče na poletni dopust. Ob istem času je šla na počitnice tudi njegova tajnica. Nekaj tednov pozneje sta oba vrnila domov in gospodinija Escottova je bila pri delu marljiva, kakor prej. Nihče ni opazil na njej kakšne spremembe, tudi ni nihče videl, da bi se bil moj oče kdaj zanimal za svojo tajnico. Leto 1924 se je odpeljal moj o